

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๔/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายชำนาญ รวีวรรณพงษ์ ผู้ร้อง
- - - ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายชำนาญ รวีวรรณพงษ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชำนาญ รวีวรรณพงษ์ (ผู้ร้อง) เคยรับราชการเป็นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ตำแหน่งประธานแผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา เมื่อผู้ร้องอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปี ๒๕๖๒ ได้ผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ร้องดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ และสำนักงานศาลยุติธรรมมีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ เรื่อง ให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว โดยให้ผู้ร้องช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป โดยให้ปฏิบัติราชการประจำจนกว่าจะมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ต่อมาสำนักงานศาลยุติธรรมมีคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๑๕๓๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เรื่อง ให้ข้าราชการตุลาการพ้นจากตำแหน่ง ระบุว่าคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วมีมติเห็นว่าผู้ร้อง ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสและไม่เห็นชอบให้ผู้ร้องดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส ในศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๒ วรรคสอง พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ มาตรา ๖/๑ และมาตรา ๗ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ มาตรา ๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ประกอบมติคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ให้ผู้ร้องพ้นจากราชการเพื่อรับ บำเหน็จบำนาญ

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของประธานศาลฎีกาที่มีคำสั่งให้ผู้ร้องพ้นจากราชการเป็นการ กระทำละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญรับรองและคุ้มครองไว้ เนื่องจากขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และไม่มีกฎหมายให้อำนาจ รวมทั้งยังเป็นการขัดกับหลักความเป็นอิสระของ ผู้พิพากษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖ โดยประธานศาลฎีกาทราบดี ว่าจะต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ผู้ร้องพ้นจากราชการ เป็นการให้ ข้าราชการตุลาการพ้นจากราชการโดยไม่มีควมผิดและไม่มีกฎหมายให้อำนาจอันเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประธานศาลฎีกาจงใจให้ผู้ร้องพ้นจากราชการ การที่ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้ผู้ร้องพ้นจากราชการก่อน เกษียณอายุราชการเมื่ออายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘/๑ โดยไม่ปรากฏว่าถูกลงโทษให้ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก จ้างขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๒ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖/๑ ซึ่งบัญญัติให้กรณีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในพึงบประมาณใดให้ไป ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสจนกว่าจะอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ทั้งยังจงใจนำคำสั่งที่ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญและกฎหมายไปกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ผู้ร้องพ้นจากราชการอันเป็น การล่วงละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไม่อาจนำคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๒๕๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ เรื่อง ให้ข้าราชการตุลาการพ้นจากตำแหน่ง กรณีมีอายุครบหกสิบปี

- ๓ -

บริบูรณ์ที่เคยมีมติไม่เห็นชอบให้ข้าราชการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส มาเทียบเคียงเพื่อออกคำสั่งให้ผู้ร้องพ้นจากราชการ เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมพ้นจากราชการเมื่ออายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ การที่ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้ผู้ร้องพ้นจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญก่อนมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์จึงไม่อาจกระทำได้ ประกอบกับการที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้ผู้ร้องดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ซึ่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแล้ว จึงล่วงเลยขั้นตอนการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่จะนำมตินั้นกลับมาทบทวนและมีมติใหม่ได้ เนื่องจากอยู่ในขั้นตอนการใช้พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่จะทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยและมีได้มีการพระราชทานเรื่องกลับคืนมาให้ทบทวน เป็นการก้าวล่วงพระราชอำนาจซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๙ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่มีบทบัญญัติใดให้สิทธิผู้พิพากษาหรือคู่ความหรือประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม แม้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๓ จะให้สิทธิในการขอให้ทบทวนคำสั่งลงโทษทางวินัย แต่ก็ไม่ใช่สิทธิในการอุทธรณ์และเป็นสิทธิที่มีเงื่อนไข เพราะต้องมีหลักฐานชัดเจนว่าข้าราชการตุลาการผู้นั้นมิได้กระทำผิด และต้องได้รับการพิจารณาจากคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งพิจารณาก่อนว่าคำร้องมีเหตุผลที่จะได้รับการทบทวนจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมหรือไม่ ซึ่งขัดกับหลักสากลที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการชุดอื่นที่ไม่ใช่ผู้ทำคำสั่งได้ บทบัญญัติดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เนื่องจากเป็นการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลขัดต่อหลักนิติธรรมและกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อีกทั้งเป็นการแตกต่างจากข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ขัดต่อหลักความเสมอภาคกันในกฎหมาย ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และกระทบต่อหลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษาในทางส่วนตัว จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) ที่บัญญัติยกเว้นการใช้สิทธิตรวจสอบการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๒๖๗ ในเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกำหนดให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุจริต เทียบธรรม และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทยให้ชัดเจน และครอบคลุมอย่างกว้างขวาง มีการวางกลไกป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เข้มงวด เต็มขนาด เพื่อให้ผู้บริหารที่ปราศจากคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลเข้ามามีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองหรือใช้อำนาจตามอำเภอใจ โดยมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้กฎหมายหรือการกระทำใดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันใช้บังคับมิได้ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม และมาตรา ๔๑ บัญญัติให้บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิฟ้องหน่วยงานของรัฐ ให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐได้ อันแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์สำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติให้เฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการยื่นคำร้องเท่านั้นที่ต้องนำไปตราเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงไม่อาจตีความไปถึงขนาดให้ผู้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจกำหนดขอบเขตของบุคคลที่จะไม่ถูกตรวจสอบ หรือบัญญัติยกเว้นการตรวจสอบขององค์กรใช้อำนาจรัฐบางประเภทอันเป็นการตรากฎหมายที่นอกเหนือหรือเกินไปกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวนอกจากจะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้พิพากษาและประชาชนในการขอให้ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้ว ยังเป็นการบัญญัติที่เกินกว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๗ วรรคสอง บัญญัติให้การจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และต้องมุ่งหมายให้มีการขจัดทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ การยอมรับให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด โดยไม่อาจอุทธรณ์ต่อองค์กรใช้อำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ไม่อาจ

- ๕ -

ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจได้ และยังไม่อาจร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยได้ ย่อมกระทบกระเทือนต่อหลักความเป็นอิสระในทางส่วนตัวของผู้พิพากษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๖ มาตรา ๒๖๗ วรรคสอง และขัดต่อเจตนารมณ์ในเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากการลงนามในคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๑๕๓๑/๒๕๖๒ ของประธานศาลฎีกาเป็นการ กระทำในฐานะประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม อีกทั้งเนื้อหาของคำสั่งเป็นการกำหนดให้ ข้าราชการตุลาการพ้นจากตำแหน่งอันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรม ซึ่งต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ส่วนกรณี ที่ขอให้พิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มิได้บัญญัติ หลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมีได้บัญญัติยกเว้นมิให้ใช้บังคับกับคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรมแต่อย่างใด สำหรับกรณีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) นั้น เห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ จะมี เจตนารมณ์ในการตรวจสอบการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพอันเกิดจากการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่การขยายการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเช่นนี้ย่อมเป็นเรื่องที่อาจ มีขอบเขตกว้างขวาง จึงจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตและเงื่อนไขในการใช้สิทธิดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งรวมถึงการกำหนดขอบเขต และเงื่อนไขโดยยกเว้นมิให้ใช้สิทธิยื่นคำร้องกรณีการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามมาตรา ๔๗ (๖) การกำหนดข้อยกเว้นในกรณีนี้ เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๖ ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อให้การดำเนินกิจการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ ข้าราชการฝ่ายตุลาการมีความเป็นอิสระและไม่ถูกแทรกแซงโดยองค์กรอื่นที่เป็นบุคคลภายนอก กรณีจึงยัง ไม่มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

- ๖ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำของประธานศาลฎีกาในการมีคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๑๕๓๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ โดยให้ผู้ร้องพ้นจากราชการ ชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๒ และการที่ประธานศาลฎีกานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ผู้ร้องพ้นจากราชการชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ไม่กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์มติหรือคำสั่งของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม และมาตรา ๘๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖

(๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) ชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๒๖๗ วรรคสอง และขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่

ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิ ยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำ ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๖) การกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง คณะกรรมการตุลาการทหาร รวมถึง การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร” และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการ แผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา ดังกล่าว”

พิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องของผู้ร้องแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ร้องขอให้ พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๒๖๗ วรรคสอง และขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นั้น เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการ แผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่การใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วย

- ๘ -

รัฐธรรมนูญของการกระทำอันเกิดจากการใช้อำนาจรัฐว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ บัญญัติให้การใช้สิทธิดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมายความว่า การใช้สิทธิดังกล่าวของบุคคลย่อมกำหนดขอบเขตและเงื่อนไขในการใช้สิทธิของบุคคลได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องที่ขอให้ตรวจสอบการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมและคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไว้พิจารณา เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๑๙๘ ที่บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับผู้พิพากษาศาลยุติธรรมและตุลาการศาลปกครองมีความเป็นอิสระ โดยให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมและคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล มิให้องค์กรอื่นเข้ามาใช้อำนาจแทรกแซงทำให้ผู้พิพากษาหรือตุลาการไม่เป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย นอกจากนี้การที่ไม่ให้องค์กรอื่นเข้ามาแทรกแซงตรวจสอบความรวมถึงองค์กรศาลที่อยู่ต่างระบบด้วย เนื่องจากระบบศาลของไทยเป็นระบบศาลคู่ รัฐธรรมนูญกำหนดเขตอำนาจของแต่ละระบบศาลไว้ชัดเจน และเพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กรศาลด้วยกัน รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดให้ระบบศาลใดศาลหนึ่งเป็นศาลสูงสุดของระบบศาลคู่ หรือระบบศาลใดมีอำนาจเหนือศาลอื่น สำหรับการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมแม้จะได้รับการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำโดยศาลปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคสอง (๒) และโดยศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) แต่มิได้หมายความว่าบุคคลผู้ถูกระทบสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมดังกล่าวจะไม่สามารถใช้สิทธิทางอื่นได้ หากบุคคลนั้นเห็นว่าตนถูกละเมิดหรือได้รับความเสียหายจากการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ย่อมใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติไว้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องยังไม่ปรากฏว่ามีการกระทำใดที่เป็นผลมาจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วย

- ๙ -

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องกรณีดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

กรณีที่ผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของประธานศาลฎีกาที่มีคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมให้ผู้ร้องพ้นจากราชการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๒ และการที่ประธานศาลฎีกานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ผู้ร้องพ้นจากราชการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และกฎหมายเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ นั้น เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่การกระทำของประธานศาลฎีกาที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นการกระทำในฐานะประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่บริหารงานบุคคลเกี่ยวกับผู้พิพากษาของศาลยุติธรรม จึงเป็นการกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา และการที่ประธานศาลฎีกานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ผู้ร้องพ้นจากราชการเป็นผลมาจากคำสั่งซึ่งเป็นไปตามมติของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมให้พ้นจากราชการอันเป็นกระบวนการที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น หากผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วยกับมติของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ย่อมสามารถใช้สิทธิร้องขอให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมพิจารณาทบทวนมติดังกล่าวโดยการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือร้องขอให้พิจารณาใหม่ ซึ่งเป็นระบบการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่เป็นระบบการตรวจสอบภายในโดยผู้ออกมติหรือคำสั่ง การกระทำของประธานศาลฎีกาดังกล่าวไม่เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง
ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องกรณีดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

กรณี que ผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ไม่กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คดีหรือคำสั่งของคณะกรรมการตุลาการ
ศาลยุติธรรมและมาตรา ๘๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๖ นั้น เห็นว่า แม้ผู้ร้องจะยื่น
คำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่น
คำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ไม่กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คดีกับหลักสากล
ที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการชุดอื่นที่ไม่ใช่ผู้ทำคำสั่งได้ นั้น เห็นว่า คำกล่าวอ้าง
ดังกล่าวของผู้ร้อง สืบเนื่องจากคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๑๕๓๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗
พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่ให้ผู้ร้องพ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ
การดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ มาตรา ๖/๑ และมาตรา ๗ จึงมิใช่กรณี
ที่ผู้ร้องได้รับความเสียหายจากการถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งมาตรา ๘๓ กำหนดขั้นตอนและกระบวนการทบทวนคำสั่งลงโทษ
ทางวินัยของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไว้ชัดเจนแล้ว แต่เป็นกรณีได้รับความเสียหายจาก
มติประการอื่นของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๔ ซึ่งบัญญัติให้สิทธิแก่ข้าราชการตุลาการที่ได้รับความเสียหาย
จากมติประการอื่นของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการตุลาการ
ศาลยุติธรรมภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือได้รับทราบมติ เพื่อขอให้ทบทวนมติได้ และ
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมให้เป็นที่สุด เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณี
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๔ ซึ่งกำหนด
ขั้นตอนกระบวนการใช้สิทธิขอให้มีการทบทวนโดยการร้องทุกข์ การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการตุลาการ
ศาลยุติธรรมเป็นการทบทวนคำสั่งหรือมติโดยผู้ออกคำสั่งหรือมติที่กระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล
อันเป็นการให้ผู้ได้รับผลกระทบหรือความเสียหายมีโอกาสใช้สิทธิโต้แย้งคำสั่งหรือมติที่กระทบหรือ
ทำให้ตนเสียหายได้ แม้จะเป็นการทบทวนโดยผู้ออกคำสั่งหรือมติกก็ตาม ถือว่าเป็นไปตามหลักการ
ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว

- ๑๑ -

นอกจากนี้ เพื่อเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามหลักนิติธรรม การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการใช้อำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในเรื่อง การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ซึ่งต้องให้ศาลเป็นองค์กรตรวจสอบความชอบด้วย กฎหมาย แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๖) และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคสอง (๒) บัญญัติไม่ให้ศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองตรวจสอบก็ตาม แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔ บัญญัติให้ศาลยุติธรรมซึ่งเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่ รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น หมายความว่า ผู้ร้องยอมใช้สิทธิร้องทุกข์ ต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่งตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๔ และหากผู้ร้องไม่เห็นด้วยกับผลการ พิจารณาของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ผู้ร้องชอบที่จะใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรม ที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้โดยการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔ ได้ ส่วนกรณีที่ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๓ ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ นั้น เห็นว่า เมื่อวินิจฉัยไว้แล้วว่ากรณีตามคำร้องเป็นกรณี ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๔ มิใช่กรณี ตามมาตรา ๘๓ ผู้ร้องยังไม่ใช่ผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ที่เป็นผลมาจาก พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘๓ การกล่าวอ้าง ของผู้ร้องเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการอุทธรณ์คำสั่งหรือมติของคณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรมเท่านั้น จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่น คำร้องกรณีดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๖๓)

[Handwritten signature]

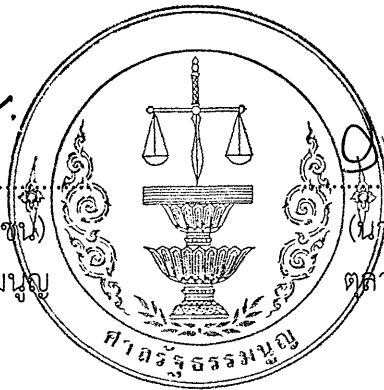
(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายจรินทร์ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ